

Verhaal:

Een gemene brief

In Jeruzalem zijn ze aan het bouwen.

Iedereen helpt mee: vrouwen en mannen, opa's en kleine kinderen.

Ze bouwen een huis voor God.

Je hoort het kloppen van de hamers en het schuiven van de stenen.

En je hoort ook een lied.

De mensen zingen: 'God is goed! Hij houdt altijd van ons.'

Dat lied kennen ze nog van vroeger. Toen stond op deze plek ook een huis voor God.

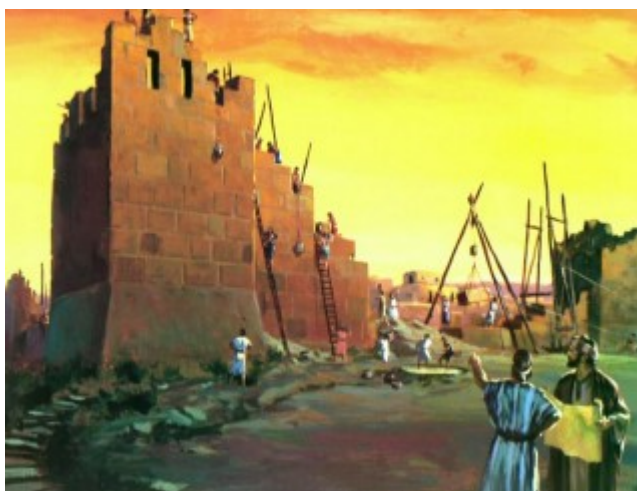
Dat huis is er niet meer – het is kapotgemaakt door soldaten. Maar nu ze aan het bouwen zijn en dit lied zingen, weten alle mensen het zeker: Het huis voor God komt terug.

De mensen worden er blij van. Ze juichen en zingen. Sommige mensen moeten zelfs een beetje huilen. Niet omdat ze verdrietig zijn; ze huilen van blijdschap.

Wat de mensen in Jeruzalem niet weten, is dat iemand onderweg is naar de koning. Hij heet Simsai.

Simsai en zijn vrienden hebben ruzie met de mensen van Jeruzalem.

Daarom gaat hij nu een brief naar de koning brengen. Het is een gemene brief, vol gemene dingen over de mensen in Jeruzalem. 'U moet de bouw laten stoppen, koning!' staat erin.

De koning gelooft alles wat Simsai hem vertelt. Daarom geeft hij hem een brief mee terug, voor de mensen in Jeruzalem. In die brief staat: 'De bouw moet stoppen. Vanaf vandaag is het verboden om een huis voor God te bouwen.'

De mensen in Jeruzalem zijn verdrietig. De vrouwen en mannen, de opa's en kleine kinderen – deze keer huilen ze van verdriet.

Het wordt stil in Jeruzalem.

Maar dan, na een lange tijd, begint iemand voorzichtig weer te zingen: 'God is goed! Hij houdt altijd van ons.'

De mensen die het horen krijgen weer moed. Ze pakken een steen of een hamer en beginnen weer een klein beetje te bouwen. Misschien komt het toch nog goed met dat huis voor God!